

Sygn. akt II K 549/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Nadia Kołacińska – Sumińska

Protokolant: sekr. sąd. Marta Owczarek

przy udziale Prokuratora Rafała Matusiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2015r.

sprawy **B. C.**, syna P. i M. z domu J.

ur. (...) w P. (...)

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 lipca 2014 roku, który uprawomocnił się w dniu 22 lipca 2014r., w sprawie **II K 248/14**, za czyn popełniony w dniu 13 grudnia 2013r., wyczerpujący dyspozycję art. 60 ust. 1a ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych, za który wymierzono karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, środek karny w postaci 2 lat zakazu wstępu na imprezy masowe, na poczet orzeczonej grzywny zaliczono zatrzymanie w sprawie w okresie od 13 do 14 grudnia 2013r., postanowieniem S.R. w P. (...) z dnia 20 maja 2015r. karę grzywny zamieniono za 38 dni zastępczej kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 14 kwietnia 2014r., który uprawomocnił się w dniu 22 kwietnia 2014r. w sprawie **II K 18/14**, za czyn popełniony w dniu 25 września 2013r., wyczerpujący dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za który wymierzono karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2015r. karę grzywny zamieniono na 25 dni zastępczej kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 6 października 2014 roku, sprawie **II K 393/14**, który uprawomocnił się w dniu 4 listopada 2014r., za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 maja 2014r., za który wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, oddano pod dozór kuratora, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, na poczet grzywny zaliczono zatrzymanie w sprawie w dniach od 28 do 30 maja 2014r., nałożono obowiązek naprawienia szkody, postanowieniem z dnia 10 marca 2015r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 21 października 2014 roku, sprawie **II K 371/14**, który uprawomocnił się w dniu 7 listopada 2014r., za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu z 25/26 marca 2014r., za który wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, oddano pod dozór kuratora, na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 140 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, postanowieniem z dnia 4 marca 2015r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i zamieniono karę grzywny na 70 dni zastępczej kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 14 lipca 2015 roku, sprawie **II K 249/15**, który uprawomocnił się w dniu 16 września 2015r., za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu z 19/20 lipca 2012r., za który wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, oddano pod dozór

kuratora, na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, na poczet orzeczonej grzywny zaliczono zatrzymanie w dniu 10 marca 2015r.;

w przedmiocie wydania wyroku łącznego, orzeka:

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 89 § 1a i 1b k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach III, IV i V wymierza skazanemu B. C. łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. w miejsce jednostkowych kar grzywny wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach I, II, IV i V wymierza skazanemu B. C. łączną karę 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł (dziesięciu) złotych;
3. wyroki wymienione w punktach 1 i 2 uznaje, w zakresie wymierzonych w nich łącznych kar pozbawienia wolności i grzywny, za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie podlegają one odrębnemu wykonaniu;
4. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;
5. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

B. C. został skazany prawomocnymi wyrokami:

Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 lipca 2014 roku, który uprawomocnił się w dniu 22 lipca 2014r., w sprawie **II K 248/14**, za czyn popełniony w dniu 13 grudnia 2013r., wyczerpujący dyspozycję art. 60 ust. 1a ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych, za który wymierzono karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, środek karny w postaci 2 lat zakazu wstępu na imprezy masowe, na poczet orzeczonej grzywny zaliczono zatrzymanie w sprawie w okresie od 13 do 14 grudnia 2013r., postanowieniem S.R. w P. (...) z dnia 20 maja 2015r. karę grzywny zamieniono za 38 dni zastępczej kary pozbawienia wolności.

(dowód: akta II K 248/14: wyrok k. 255, akta II Ko 2484/14 postanowienie k. 125-125a)

Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 14 kwietnia 2014r., który uprawomocnił się w dniu 22 kwietnia 2014r. w sprawie **II K 18/14**, za czyn popełniony w dniu 25 września 2013r., wyczerpujący dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za który wymierzono karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2015r. karę grzywny zamieniono na 25 dni zastępczej kary pozbawienia wolności.

(dowód: akta II K 18/14: wyrok k. 65, postanowienie k. 90)

Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 6 października 2014 roku, sprawie **II K 393/14**, który uprawomocnił się w dniu 4 listopada 2014r., za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 maja 2014r., za który wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, oddano pod dozór kuratora, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, na poczet grzywny zaliczono zatrzymanie w sprawie w dniach od 28 do 30 maja 2014r., nałożono obowiązek naprawienia szkody, postanowieniem z dnia 10 marca 2015r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

(dowód: akta II K 393/14: wyrok k. 48, postanowienie k. 71, 87)

Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 21 października 2014 roku, sprawie **II K 371/14**, który uprawomocnił się w dniu 7 listopada 2014r., za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu z 25/26 marca 2014r., za który wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, oddano pod dozór kuratora, na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 140 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka,

postanowieniem z dnia 4 marca 2015r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i zamieniono karę grzywny na 70 dni zastępczej kary pozbawienia wolności.

(dowód: wyrok k. 125-126, postanowienie k. 183-183a)

Sądu Rejonowego w P. (...)z dnia 14 lipca 2015 roku, sprawie **II K 249/15**, który uprawomocnił się w dniu 16 września 2015r., za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu z 19/20 lipca 2012r., za który wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, oddano pod dozór kuratora, na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, na poczet orzeczonej grzywny zaliczono zatrzymanie w dniu 10 marca 2015r.

(dowód: akta II K 249/15: wyrok k. 193)

B. C. ma 20 lat.

Skazany przebywa w zakładzie karnym od dnia 25 czerwca 2015r., rozpoczął odbywanie kary pozbawienia wolności ze sprawy II K 371/14. Od tego czasu był kilkakrotnie karany dyscyplinarnie, nie był nagradzany. Ma problemy z przestrzeganiem zasad odbywania kary. Ma wykształcenie podstawowe, nie jest zainteresowany jego uzupełnieniem. Odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania, jednak odmawia realizacji programu. Bezrefleksyjny wobec popełnionych przestępstw, bagatelizuje ich wagę.

(dowód: opinia k. 37)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ostatni prawomocny wyrok skazujący zapadł wobec B. C. w dniu 14 lipca 2015r. w sprawie II K 249/15, co pozwoliło rozstrzygać (na podstawie art. 19 ust. 1 in fine Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw), w myśl art. 4 § 1 k.k., które brzmienie kodeksu karnego należy zastosować. Czy stosować przepisy sprzed wejścia w życie nowelizacji z dnia 20 lutego 2015r., czy też te, które weszły w życie z dniem 1 lipca 2015r., a które pozwalają wydać wyrok łączny bez badania, czy mamy do czynienia z tzw. rzeczywistym zbiegiem przestępstw, tj. bez względu na to, jaka jest konfiguracja popełnionych przestępstw do pierwszego wyroku (art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r.).

Analizując sprawę w kontekście przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r. stwierdzić należy, iż pierwszym wyrokiem jest ten z dnia **14 kwietnia 2014r.** i w zbiegu realnym pozostają przestępstwa z 25 września 2013r. (sprawa II K 18/14), z 13 grudnia 2013r. (sprawa II K 248/14), z 26 marca 2014r. (sprawa II K 371/14) oraz z 20 lipca 2012r. (sprawa II K 249/15). Orzekanie na podstawie ustawy „starej” nie pozwoliłoby na połączenie wyroku ze sprawy II K 393/14, w której orzeczono wprawdzie karę pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jednak postanowieniem z dnia 10 marca 2015r. zarządzono wykonanie kary.

Mając na względzie całokształt sytuacji prawnej skazanego, Sąd doszedł do wniosku, iż ustawą „korzystniejszą” dla niego będzie ta w brzmieniu od 1 lipca 2015r.

Wszystkie przestępstwa zostały popełnione przez B. C. przed wprowadzeniem do wykonania orzeczonych kar – dopiero w czerwcu 2015r. rozpoczęto wykonywanie kary pozbawienia wolności ze sprawy II K 371/14, zaś orzeczone grzywny zostały zamienione na zastępcze kary pozbawienia wolności, które zostaną wprowadzone do wykonania w następnej kolejności (patrz opinia o skazanym). Tym samym możliwe jest połączenie kar, które podlegają łączeniu, tj. kar pozbawienia wolności oraz kar grzywny, gdyż nie zachodzi negatywna przesłanka z art. 85 § 3 k.k.

Jeśli chodzi o kary pozbawienia wolności, to łączeniu podlegały kary bezwzględne oraz jedna kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy II K 249/15), która podlegała stosownemu przeliczeniu w myśl art. 89 § 1b k.k. – kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania jest równa karze 9 miesięcy pozbawienia wolności, jeśli orzeczono bezwzględną łączną karę pozbawienia wolności.

Sąd nie znalazł podstaw do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie są spełnione przesłanki materialne, które pozwoliłyby podjąć taką decyzję.

Istniejąca, po wprowadzeniu art. 89 § 1a k.k., możliwość orzeczenia w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności, w przypadku łączenia kar jednostkowych pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, jak również w następstwie połączenia jednostkowych kar bezwzględnych pozbawienia wolności, z karami, których wykonanie zostało warunkowo zawieszono - jest oczywiście mniej korzystna dla skazanego w stosunku do poprzednio obowiązującego stanu prawnego. Tym samym możliwość wymierzenia w wyroku łącznym, na podstawie art. 89 § 1a k.k., kary łącznej pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, dotyczyć może wyłącznie skazań na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, orzeczone za przestępstwa popełnione **po dniu 8 czerwca 2010r.** (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 lutego 2011 r., III KK 414/10 R-OSNKW 2011 r. poz. 270, z dnia 12 kwietnia 2011 r., V KK 74/11, OSNKW 2011, z. 6, poz. 54 z dnia 13 kwietnia 2011 r., IV KK 39/11, R-OSNKW 2011, poz. 774, z dnia 9 maja 2011 r., V KK 108/11, R-OSNKW 2011, poz. 927, z dnia 14 czerwca 2011 r., IV KK 159/11, R-OSNKW 2011, poz. 1134, z dnia 15 czerwca 2011 r., II KK 108/11, R-OSNKW 2011, poz. 1146, z dnia 2 sierpnia 2011, IV KK 186/11, R-OSNKW 2011, poz. 1399, z dnia 8 listopada 2011, IV KK 171/11, R-OSNKW 2011, poz. 2029).

Podkreślenia wymaga, że art. 89 § 1a k.k. wprost przewiduje możliwość orzeczenia w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności, jeśli wszystkie podlegające łączeniu kary pozbawienia wolności orzeczone zostały z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Konsekwentnie należy zatem stwierdzić, że od dnia 8 czerwca 2010 r. stało się również możliwe połączenie węzłem kary łącznej o charakterze bezwzględnym, kary pozbawienia wolności orzeczonej z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia jej wykonania z karą rodzajowo tożsamą o charakterze bezwzględnym. Jeżeli bowiem możliwość orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym istnieje w przypadku realnego zbiegu przestępstw, za które orzeczono wyłącznie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, to tym bardziej istnieje ona wtedy, kiedy tylko co do niektórych z przestępstw zastosowano wskazany środek probacyjny (tak trafnie S. Żółtek w: R. Zawłocki, M. Królikowski (red.), Kodeks karny, Część ogólna, Tom II, Warszawa 2011, s. 764).

Warunkowe zawieszenie jest instytucją stosowaną fakultatywnie, uzależnioną nie tylko od ziszczenia się określonych przez ustawodawcę przesłanek, ale również od decyzji sądu.

W ocenie Sądu, wobec skazanego B. C. nie są spełnione materialne przesłanki z art. 69 k.k., przemawiające za możliwością warunkowego zawieszenia kary łącznej pozbawienia wolności. W bardzo krótkim okresie czasu skazany popełnił 5 przestępstw, w tym dwa z art. 279 § 1 k.k. Jak wynika z opinii o skazanym, jego zachowanie, nawet w warunkach zakładu karnego, nie uległo znaczącej zmianie – jest karany dyscyplinarnie, wobec przełożonych zachowuje się wulgarnie, przynależy do podkultury przestępczej, odmawia realizacji programu, w ramach którego odbywa karę. W ocenie Sądu nie można postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej, pozwalającej na warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd miał możliwość orzeczenia kary łącznej w rozmiarze od 1 roku i 6 miesięcy do 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Zastosowano zasadę mieszaną przy wymierzaniu kary i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Przeciwko możliwości zastosowania zasady pełnej absorpcji przemawiał fakt, iż skazany w krótkim okresie czasu popełnił 5 przestępstw, skierowanych przeciwko różnym dobrom prawnym.

Jeśli chodzi z kolei o połączone kary grzywny, to łączeniu nie podlegała kara 50 stawek dziennych z wyroku w sprawie II K 393/14, gdyż została orzeczona na podstawie art. 71 § 1 k.k., a wobec zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności nie podlega ona wykonaniu, tak więc w myśl art. 85 § 2 k.k. nie może być podstawą przy orzekaniu kary łącznej. Sąd miał możliwość orzeczenia kary łącznej grzywny w rozmiarze od 140 do 370 stawek dziennych. Stosując

zasadę mieszaną (jak przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności) orzeczono karę 220 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł. Wskazać należy, iż nie można było zastosować zasady pełnej absorpcji z uwagi na to, że połączone przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. dzielił odstęp czasowy (to ze sprawy II K 249/15 skazany popełnił w lipcu 2012r., a to ze sprawy II K 371/14 w marcu 2014r.), dodatkowo połączeniu podlegały dwa inne przestępstwa skierowane przeciwko zupełnie odmiennym dobrom prawnym (ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawa o bezpieczeństwie imprez masowych).

W pozostałym zakresie (choćby wykonania środków karnych), na podstawie art. 572 k.p.k., postępowanie należało umorzyć.

Ponieważ skazany odbywa obecnie karę pozbawienia wolności, Sąd uznał, iż obowiązek uiszczenia kosztów sądowych w sprawie byłby dla niego zbyt uciążliwy (skazany nie pracuje w zakładzie karnym), dlatego też, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił skazanego od ich ponoszenia, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.